

[Kjældgaard.]

mest udsatte først, i det omfang serumfremstillingen muliggør det, og det vil sige, at næste runde vil komme til at omfatte småbørn og gravide kvinder. Dernæst er det meningen at fortsætte vaccinationen succesivt, indtil alle medborgere under 40 år er vaccineret.

Som en naturlig ting har staten påtaget sig alle de udgifter, som denne lov vil medføre. Noget bestemt beløb kan man ikke fastsætte. Såvidt jeg forstår § 3, påhviler det ministeren ikke alene at bestemme, hvilke læger der skal foretage vaccinationen, men også størrelsen af deres honorarer. I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at honorarets størrelse skal fastsættes efter forhandling med Den almindelige danske Lægeforening, og så er som et grundlag angivet størrelsen af honorarerne for difterivaccination i 1952, honorarer, der udgjorde 3 kr. pr. injektion og i tilfælde af serievaccination det halve, nemlig 1 kr. 50 øre pr. injektion.

Jeg vil i denne forbindelse gerne spørge ministeren, om man med den i fremsættelsen omtalte skolevaccination forstår serievaccination. Hvis det er tilfældet, hvorfor så ikke gennemføre hele aktionen mod børnelammelse som serievaccination efter samme regler, som er gældende for tuberkuloseundersøgelse, kort sagt gøre det til en folkesag? Dette skal ikke betragtes som en kritik af forslaget, slet ikke — jeg mener ikke, at gennemførelsen af dette forslag skal være afhængig af, hvad det vil koste — det er en sag, som ikke kan gøres op i penge — det er bare sagt til overvejelse for ministeren, og samtidig er det at betragte som en henstilling, hvis det kan lade sig gøre, til Den almindelige danske Lægeforening om at vise forståelse for synspunktet.

Må jeg slutte med at sige, at desværre betyder det, der her er tale om, ikke, at de, der er faldet som ofre for polio, kan blive raske, men det betyder, at vi nu ikke længere står magtesløse overfor denne frygtelige sygdom. Vaccinationen er ikke tvungen, men frivillig, og derfor lægger den et ansvar på os. Ingen ved, hvorfra sygdommen stammer, ingen kender smittetekilderne. Derfor har alle pligt til at lade sig vaccinere. Enhver skylder nu ikke alene sig selv, men også sin nabo og hver eneste medborger at møde

frem og lade sig vaccinere i den rækkefølge, som serumfremstillingen muliggør det. Ingen må holde sig tilbage af gamle fordomme eller misforstået overtro. Som sagt, det er ufærligt, og glem ikke, at det er en stor sag, det gælder.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Givskov Christensen: Det foreliggende lovforslag kan jeg på mit partis vegne med udelte glæde give fuld tilslutning. Det bør have en hurtig og ubesværet gang gennem det høje ting, så de store muligheder, det indebærer, snarest kan udnyttes til gavn og til betryggelse for befolkningen.

Jeg vil gerne udtrykke anerkendelse af den omgående reaktion hos sundhedsstyrelse og minister, som lovforslaget er udtryk for. Kun to dage efter, at der af videnskaben blev givet grønt lys for vaccinen, forelå lovforslaget, og i forvejen havde man i berettiget forventning om et positivt resultat forberedt vaccination af 400 000 skolebørn. Selvom de til rådighed værende vaccinebeholdninger endnu ikke er tilstrækkelige til, at alle lovforslagets muligheder kan udnyttes med det samme, er det naturligvis alligevel rigtigt at iværksætte arbejdet omgående, og vi kan helt tiltræde den af den højtærede minister i fremsættelsen og lovforslagets bemærkninger skitserede fremgangsmåde.

Vaccination mod børnelammelse er jo akkurat som vaccination mod difteri, stivkrampe og tuberkulose en frivillig sag, og jeg er helt overbevist om, at det tilbud — og således skal det opfattes — der her gives også den danske befolkning, vil blive udnyttet i meget stort omfang. Her er tale om en forebyggende foranstaltning, helt ny ganske vist, men dog gennemprøvet med glædelige positive resultater i sit spor, og den må for fremtiden indgå som et helt naturligt led i den række af tilsvarende foranstaltninger, som hører dagliglivet til i det danske samfunds bestræbelser for at forhindre alvorlige sygdomme og deres i mange tilfælde ødelæggende konsekvenser. Derfor er det også på sin plads at appellere til befolkningen om nu at drage nytte af det, der her er skabt. Gør man det, er jeg overbevist om, at de penge, der gives ud til